

Més bombolla financera espanyola

Grup Estudis CCN
Març 2013

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i Estat espanyol

Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i Estat espanyol

Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

- L'intermediació financera és una activitat que consisteix en captar diners o altres recursos del públic en general i col·locar (prestar) a tercers.
- És l'activitat típica dels bancs, caixes d'estalvi i cooperatives d'estalvi.
- Implica dues operacions: les passives, que són les de captació dels recursos; i les operacions actives, que són les de lliurament d'aquests recursos a tercers (bàsicament en forma de préstecs).
- Hi ha molts tipus d'operacions passives, segons el nivell de risc i rendibilitat dels productes. Les regulacions europees (MIFID) obliguen a uns determinats criteris per evitar la venda mal informada d'aquests als **ciutadans no experts**.
- Els **dipòsits bancaris** solen oferir una rendibilitat menor que altres productes d'inversió però, a canvi, són **segurs** al 100%, i no hi ha sorpreses d'última hora sobre l'esdevenir d'aquests diners.

El sistema financer espanyol va vendre massivament productes de risc als petits estalviadors poc informats

- ▶ Els bancs espanyols tenien un **risc molt alt d'insolvència** d'acord amb el valor dels actius comptabilitzats (immobles, deute públic, finançament a empreses molt endeutades); en definitiva, per haver estat els responsables de l'increment de la massa monetària i l'endeutament.
- ▶ A la recerca d'una major rendibilitat i mal aconsellats per assessors, amb finalitats fins aleshores desconegudes pels compradors, els inversors van ser induïts a comprar **accions preferents i obligacions subordinades**, i com a conseqüència ara:
 - **perden part del capital**
 - **perden tota la rendibilitat**
 - **i queden immobilitzats els seus estalvis**

Expansión

Las preferentes y las subordinadas que penalizará Bruselas cotizan **con pérdidas de hasta el 68%**

EL MUNDO

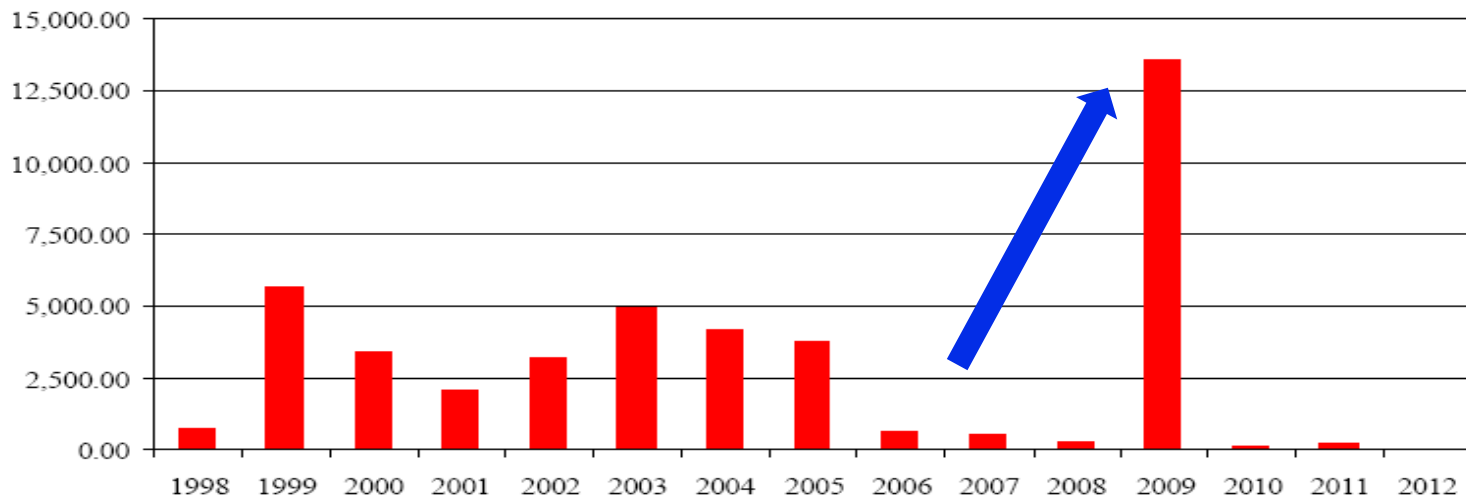
“Participaciones preferentes: un 'producto complejo' vendido al cliente equivocado. Son bonos cuya rentabilidad está sujeta a los beneficios del banco. No son depósitos garantizados ni acciones ordinarias. Las entidades ofrecen recomprarlas por un valor inferior o canjearlas. El canje puede ser por acciones, bonos convertibles o deuda subordinada”

La banca executa l'engany amb el beneplàcit de l'administració espanyola

- El gràfic següent ens mostra l'increment desmesurat dels instruments que després seran considerats d'alt risc pels qui havien de controlar la seva emissió i comercialització: el Banc d'Espanya i la CNMV i que van ser col·locats entre modestos inversors que haurien d'haver estat protegits per l'aplicació estricta de la legislació europea MIFID.
- Tampoc cal oblidar que aquests fons segueixen estant en els balanços de les entitats financeres en l'actualitat.

PREFERENTES: EMISIONES
Millones de euros

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i Estat espanyol

Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

La desprotecció dels ciutadans ha estat tan gran com l'impunitat de les altes autoritats del sistema financer (BdE, CNMV, Ministerio de Hacienda...)

- ▶ La CNMV i el BdE intervenen tard i malament, només quan les necessitats de capital de la banca ja estaven cobertes.
- ▶ Amb els inversors empastifats amb productes de risc, és quan consideren que ha arribat el moment de defensar l'estalviador.
- ▶ I la legislació feta permet tot un seguit de possibilitats a les entitats financeres per no pagar, pagar molt menys o no pagar res als petits estalviadors afectats per unes
 - ▶ **pràctiques bancàries irregulars**
 - ▶ **que infringeixen normes legals**
 - ▶ **sense cap actuació** per part de les autoritats públiques econòmiques que s'encamini a la seva correcció
 - ▶ **sense les sancions pertinents**, en tots aquests anys de crisi-estafes i de bombolles immobiliària, financera i del deute.

Font: Adicae.net

Decret-Ilei 2/2012, de 3 de febrer, de sanejament del sector financer i Reial decret Ilei 24/2012,

Com a conseqüència, centenars de milers de famílies han estat estafades i moltes han perdut tot els seus estalvis.

- ▶ Les pèrdues de les més de 293.000 famílies víctimes de les participacions preferents podrien arribar als **3.000 milions d'euros** (quita del **38 al 61%** del capital invertit sense considerar els rendiments també perduts)
- ▶ 100.000 consumidors enganyats en deute subordinat arribarien a **1.700 milions d'euros**
- ▶ El sistema financer espanyol, que en el seu dia va **aconsellar comprar accions de Bankia**, ha portat als clients de preferents a la pèrdua absoluta: **ho han perdut quasi TOT!!**

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i Estat espanyol

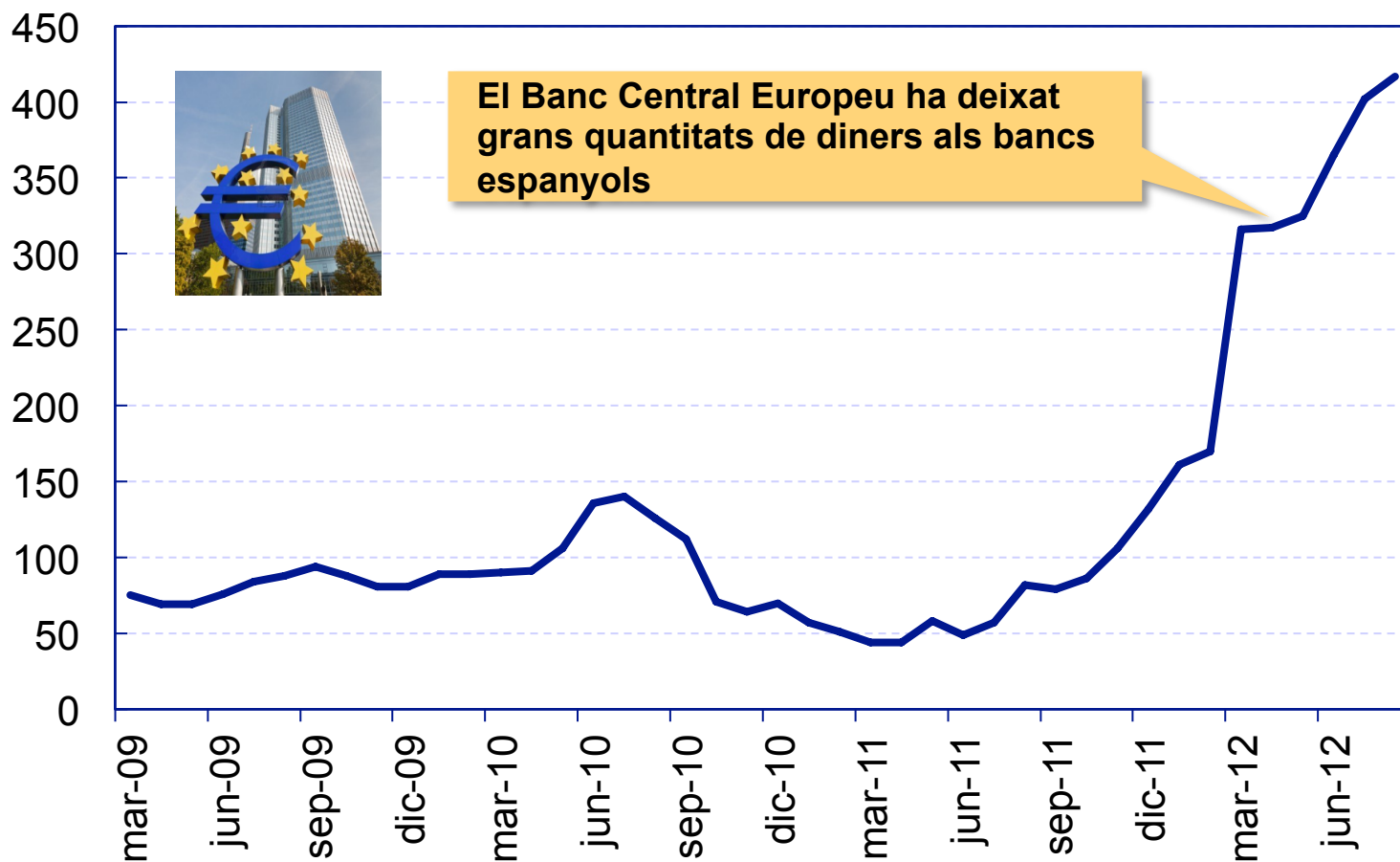
Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

El Banc Central Europeu ha salvat els bancs espanyols de la fallida, deixant-los ingents quantitats de diners a un baix tipus d'interès

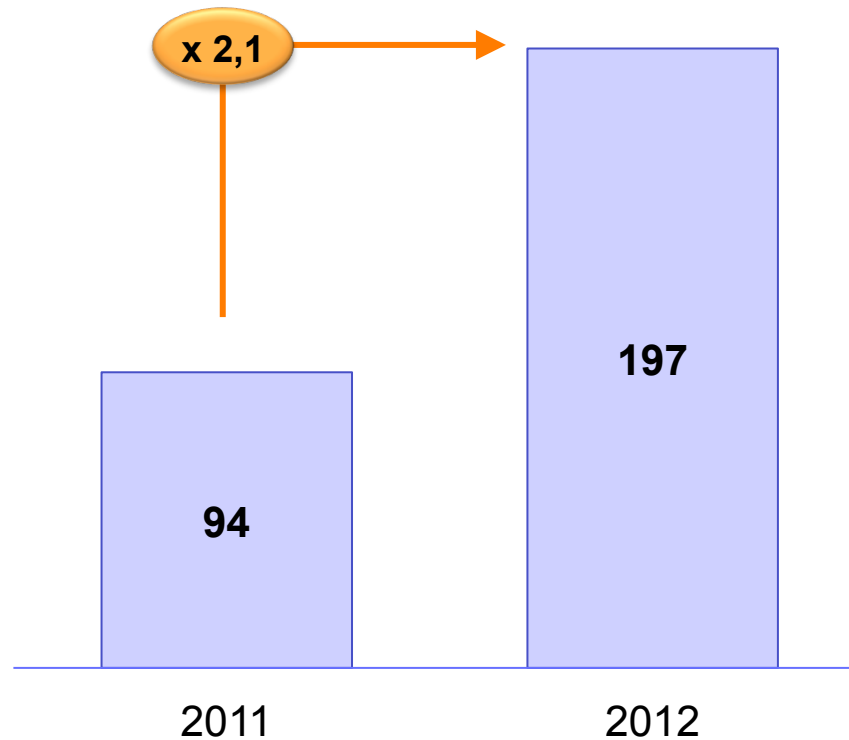
Finançament dels bancs espanyols a través del Banc Central Europeu

(milers de milions d'euros)

Però els bancs espanyols han dedicat aquests diners a sanejar-se i a comprar deute de l'Estat

Deute públic espanyol en mans de bancs espanyols (milers de milions d'euros)

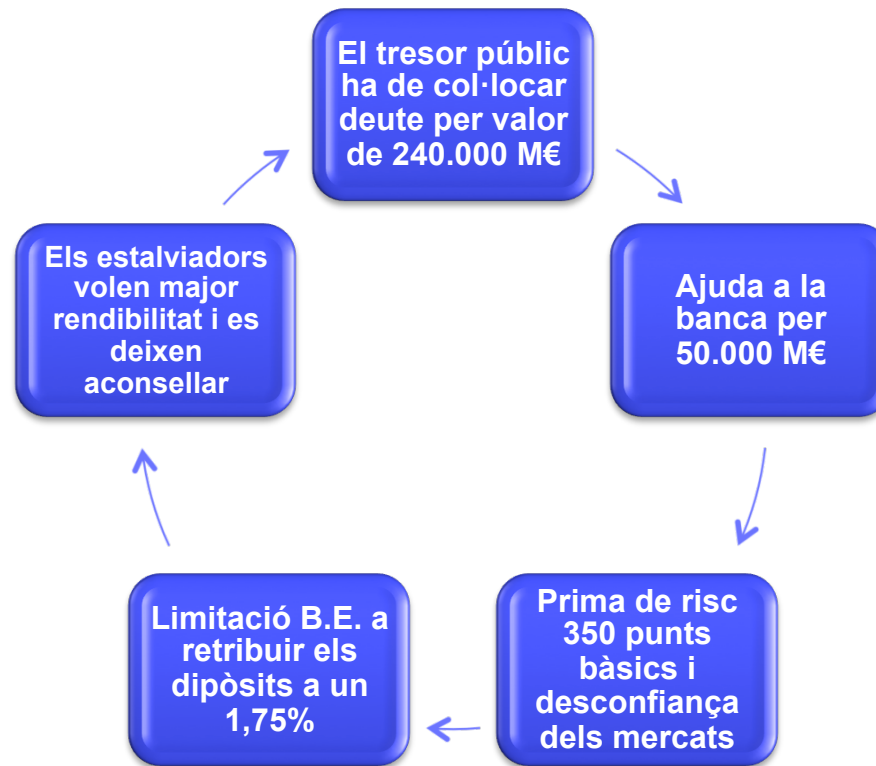

El Govern espanyol vol evitar la humiliant intervenció per part de la UE, venent deute públic al sistema financer espanyol

- ▶ La **necessitat** aquest 2013 de **col·locació del deute públic espanyol**, que ha de renegociar **240.000M€** fa que es torni a perfilar una situació **d'alt risc** pels inversors o dipositants poc informats.
- ▶ Ara ja no hi ha fons de reserva de pensions que ha estat buidat de **68.000 M€** i substituïts per deute (quasi escombraria) del “Reino de España”.
- ▶ El venciment dels dipòsits a termini en el sistema financer espanyol el 2013 serà de **280.000M€**, xifra molt semblant a les necessitats de col·locació de deute.
- ▶ L'estalviador, de manera instintiva, es deixarà aconsellar pels propis assessors **en nòmina dels bancs**, que els dirigiran a productes, segons ells, més segurs i amb més rendibilitat, però que **estaran compostats amb deute públic espanyol**.

I per això vol imposar un límit a la remuneració als dipòsits bancaris

“ La mano invisible del Banco de España se dejó ver en la primera subasta de letras de 2013. El límite impuesto a los depósitos bancarios a un año, que establece que estos productos **no podrán ofrecer un rendimiento superior al 1,75%**, se dejó notar en la emisión.

El **dinero conservador acudió en masa a la cita**, hasta sumar en total 13.960 millones de euros, la mayor demanda para una colocación de letras a 12 y 18 meses desde enero de 2012”.

La banca espanyola segueix jugant amb foc, amb la complicitat del govern espanyol

- ▶ Els bancs sistèmics els rescaten a Espanya: **40.000 milions d'ajuda europea** el 2012 però segueixen i segueixen comprant deute públic el 2013
- ▶ **Agafen els diners a l'1,75% i el fiquen en bons de l'Estat al 5%, el negoci és rodó**
- ▶ Rodó com ho era per als bancs xipriotes comprar deute grec amb els dipòsits dels estalviadors, el que ha passat és el que havia de passar, és només un altre dels motius pels quals la banca sana és la menys sana.

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i estat espanyol

Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

La propera jugada és “comprar deute públic del Regne d’Espanya” que dóna un “bon interès”

La seguretat dels nostres estalvis no pot dependre dels enganys d'altres:

- ▶ L’oligarquia espanyola, amb la seva banca al capdavant, ara intenta tancar el forat dels bancs amb una nova maniobra:
Reduir per llei el màxim interès dels dipòsits bancaris a l’1,75% i oferir una rendibilitat més alta amb deute públic espanyol
- ▶ Però... **el deute de l’Estat espanyol és segur?** Si atenem a l’opinió de les empreses de valoració està a un pas de ser considerat “**bo escombraria**”.

Per tant,

- ▶ El consell del CCN als inversors catalans és que **de cap manera inverteixin en deute públic perquè hi ha una alta probabilitat de “default” del sistema econòmic espanyol.**

"Nos planteamos recortar nuestras participaciones en países como España e Italia, si la situación en Chipre se descontrola", aseguró Pacific Investment Management Co.(el fondo privado de bonos más grande del mundo).

Conclusió: la inversió a Espanya precisa molt de seny i poca rauxa

- ▶ Espanya ha permès la **destrucció dels estalvis** de milers de famílies sense que cap de les institucions responsables: Gobierno de España, BdE, CNMV... hagin mogut un sol dit ni **ningú hagi assumit cap responsabilitat**.
- ▶ Al contrari, reben noves “regalías” a empreses com Telefónica o d’altres.
- ▶ Mai inverteixi en productes que no entengui, **mai comprometi els seus diners sense entendre la inversió** i els riscos que comporta, i recordi que **no hi ha rendibilitat sense risc**.
- ▶ Busqui consell professional independent, recordi que la responsabilitat final és de vostè.
- ▶ Però sobretot **no doni per fet que hi ha un Estat al darrera que vetlla pels seus interessos. Nomes vetllen pels seus, els de l’oligarquia espanyola.**

Índex

Necessitat de recórrer a les entitats financeres i els seus riscos

Conseqüències de la negligència del control a la banca

Avís de nous riscos de connivència entre Banca i Estat espanyol

Els consells del CCN als estalviadors catalans

Annex: Reestructuració de les exigències de solvència del sistema financer

Venda de productes de risc a persones sense formació financera

- Durant els anys de bonança econòmica, els bancs i caixes no oferien dipòsits, perquè obtenien **pocs rendiments** de la seva comercialització.
- Assegurant la rendibilitat i el benefici segur aconsellaven als clients operacions més complexes com les subordinades, swaps, preferents, etc...
 - que redundaven en un benefici directe mitjançant un **major marge** pels bancs
 - en molts casos no era detectable pels clients (risc implícit), i no es complien les regulacions europees de **protecció del inversor no qualificat** (MiFID)
 - i eren part dels **objectius de vendes marcats** als directors de les oficines

El sistema financer, la CNMV i el BdE van tancar els ulls a pràctiques d'alt risc

el Periódico.cat

“La banca española necesita 53.745 millones de euros Santander, el BBVA, La Caixa, Sabadell, Kutxabank, Bankinter y Unicaja superan las pruebas de esfuerzo Siete entidades, con Bankia a la cabeza, tendrán que buscar recursos para compensar las pérdidas del ladrillo”

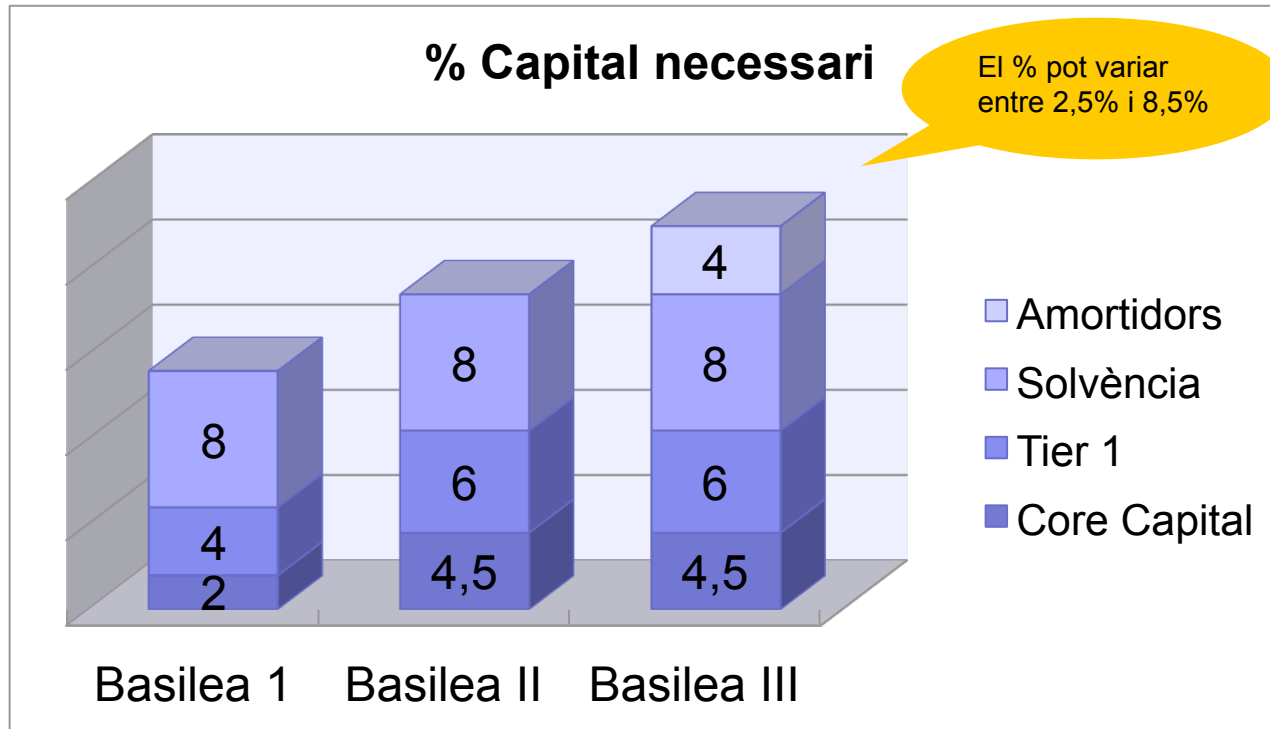
- ▶ Aquesta pressió de venda corresponia sempre a una necessitat de col·locació per part de l'entitat per:
 - ▶ millorar el seu benefici
 - ▶ però també per cobrir **necessitats de capital** quan les exigències de solvència al sistema financer van ser més rigoroses, com és el cas de les accions preferents i les obligacions subordinades

Europa va incrementar el control sobre els riscos bancaris incrementant les obligacions de capital

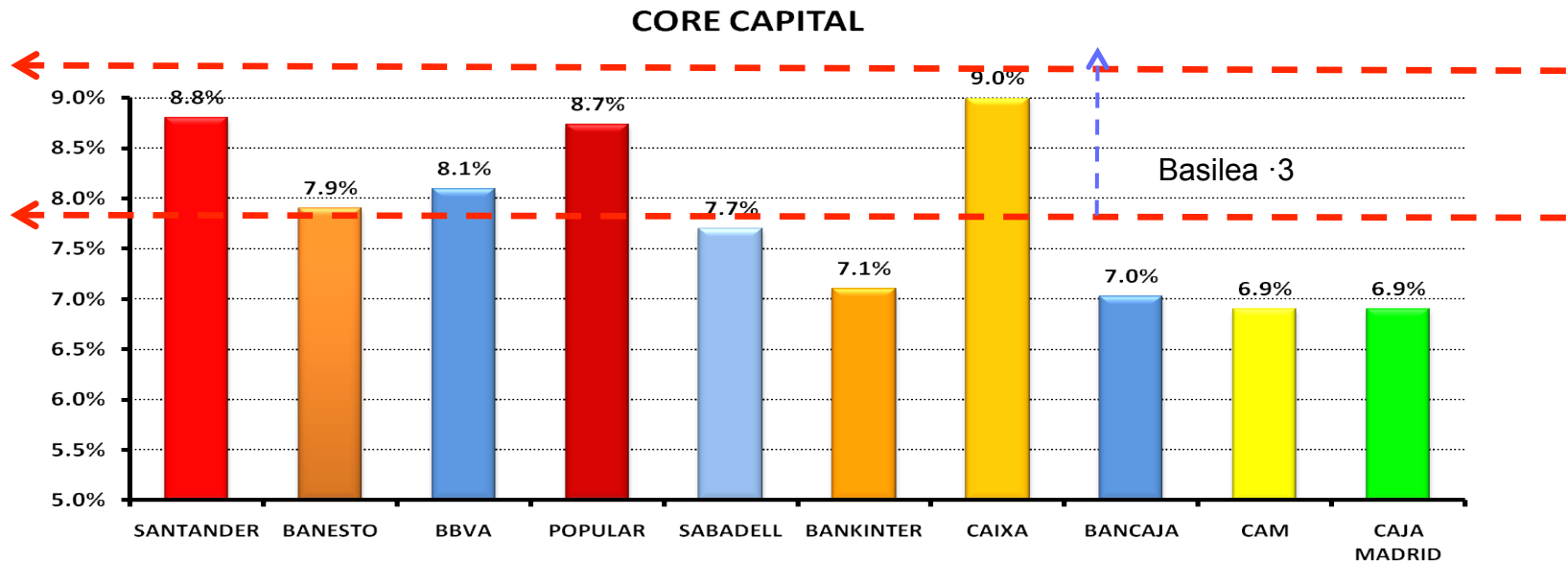
- ▶ **Les obligacions subordinades** són deute de l'entitat (deute subordinat) o títols de renda fixa amb un problema: tenen **molta menys liquiditat** que altres títols com, per exemple, les accions, ja que cotitzen al mercat secundari, on és molt més complicat trobar comprador abans del venciment.
- ▶ L'acord de l'Eurosistema mitjançant Basilea 3 eliminà el còmput que permetia considerar com a part de la solvència de les entitats financeres els **saldo en accions preferents i en obligacions subordinades** i va elevar el mínim de capital net (accions) al 8%.
- ▶ El Banc d'Espanya situà aquest límit en un addicional de 2 punts fins el 10%
- ▶ Es varen establir “amortidors de capital” addicionals per preveure moments d'estres econòmic i millorar la solvència bancària.
- ▶ Ja se sabia llavors que els bancs tenien un **risc molt alt d'insolvència** d'acord amb el valor dels actius comptabilitzats (immobles, deute públic, finançament a empreses molt endeutades) i per la seva funció de generar liquiditat per palanquejament; en definitiva, per haver estat els responsables de l'increment de la massa monetària i l'endeutament.

Es van apujar els mínims de capital bancari per operar al mercat

- Acords de Basilea (BIS I-II-III): Regulació estàndard global sobre adequació bancària, tests d'esforç i riscos de liquiditat del mercat acordats pels membres de Basel Committee on Banking Supervision.
- Core capital, és el capital (accions) i reserves declarades. Els requisits mínims van ser posats per assegurar la protecció dels consumidors al crear comptes financers. Tier I capital és Core capital

El sistema financer espanyol va cobrir aquestes necessitats amb les preferents i subordinades

- ▶ El deute subordinat, a banda de **no comptar amb l'aval** del Fons de Garantia de Dipòsits (FGD) de 100.000€ per titular i banc en cas de fallida bancària, té **menor preferència de cobrament** en cas de fallida de l'entitat que els emet.
- ▶ En un primer moment la necessitat de la banca era cobrir els requisits de solvència mitjançant la col·locació d'Accions Preferents i Obligacions Subordinades.
- ▶ Per facilitar la venda asseguraven una major rendibilitat i un mercat secundari de venda interna, fet amb els nous compradors que també buscaven millor rendibilitat que en els dipòsits **fins que la roda va punxar**.

***Només amb un Estat propi
Catalunya serà econòmicament viable***

Empresaris per l'Estat propi

www.ccncat.cat

info@ccncat.cat